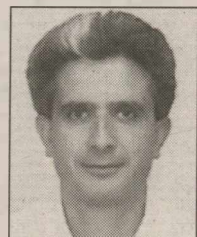

Ποιος έχασε, λοιπόν, στις εκλογές; Ο Σημίτης ή ο Γιώργος; Και γιατί έχασε; Μήπως διότι η προηγούμενη οκταετία...κατέστρεψε την Ελλάδα, όπως αποφαίνονται χρόνια τώρα δεξιοί και αριστεροί ψάλτες, γελοιοποιούμενοι από την πραγματικότητα; Ή μήπως διότι τους τελευταίους δύο μήνες έγιναν απίστευτες «πατάτες», πρωτοφανείς για κόμμα που έχει κερδίσει πέντε εκλογικές αναμετρήσεις; Και ποιος κέρδισε στις εκλογές; Εκτός από τη Ν.Δ. φαίνεται ότι κέρδισε και ο... Συνασπισμός, αν κρίνουμε από τις σχεδόν θριαμβικές δηλώσεις της ηγεσίας του.

Του
ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΡΕΛΙΑ

Πριν από τις εκλογές του 2000, στο ΠΑΣΟΚ μιλούσαν σχεδόν περιφρονητικά για την(τότε) «παιδική χαρά της Ρηγίλλης», η οποία-έλεγαν- δεν μπορούσε να κερδίσει τις εκλογές. Τα χρόνια πέρασαν, εκείνη η «παιδική χαρά» ενηλικιώθηκε και βελτιώθηκε και... έκλεισε το σπίτι της πράσινης παιδικής χαράς, που στεγαζόταν το τελευταίο δίμηνο στην οδό Μαυρομυχάλη και θα μετακομίσει τώρα στη Χαριλάου Τρικούπη. Τα μισά «παιδιά» αυτής της παιδικής χαράς ήταν κουρασμένα και φθαρμένα από την πολύχρο-

νατρέψει τη διαφορά στις δημοσκοπήσεις; Προφανώς, δεν το έλεγε μόνο από κομματικό πατριωτισμό, αλλά γιατί πίστευε ότι ο κυβερνητικός σχεδιασμός, η υπεροχή του Σημίτη (την οποία τότε συνεχώς πρόβαλλε) αλλά και η παρέμβαση του κόμματος, του οποίου είχε αναλάβει γραμματέας, θα μετέβαλλαν το σκηνικό.

• Πώς, με την ανάληψη της αρχηγίας από τον Γιώργο Παπανδρέου, η διαφορά κατέβηκε εν ριπή οφθαλμού από τις οκτώ μονάδες στις δύομισι και όλοι περίμεναν τη μεγάλη ανατροπή; Αλλωστε, αν ο Γ. Παπανδρέου πίστευε ότι όλα ήταν χαμένα από το 2002, γιατί να δεχτεί να αναλάβει την αρχηγία το 2004;

Δύο τινά συμβαίνουν. Ή αυτά ποτέ δεν συνέβησαν και ήταν «στημένα» ή κάτι άλλο μεσολάβησε και όλα πήγαν στραβά. Τα πράγματα είναι, νομίζουμε, πιο απλά. Ένα κόμμα που κυβερνά επί 11 συναπτά έτη (και ουσιαστικά 22) κάποια στιγμή θα ηττηθεί. Δεν είναι μεν νομοτελειακό, αλλά πάρα πολύ πιθανό. Τα πολλά χρόνια εξουσίας φέρνουν την αλαζονεία, τη φθορά και τη διαφθορά, την αποκοπή από τα πραγματικά προβλήματα. Και υπάρχουν κοινωνικά στρώματα ή μεμονωμένες ομά-

δες πολιτών, που θα ριξουν ψήφο τιμωρίας για όλα αυτά.

Τα τελευταία χρόνια η χώρα έκανε αδιαμφισβήτητη πρόοδο και μόνον τυφλοί δεν τη βλέπουν. Αν η χώρα είχε φτάσει στο χείλος της οικονομικής καταστροφής, όπως έλεγαν οι καταστροφολόγοι της

νη νομή της εξουσίας, τα άλλα μισά άπειρα και ανίερα για το πώς γίνονται οι εκλογές. Το αποτέλεσμα ήταν αναμενόμενο. Και όμως, δεν ξεκίνησε έτσι ο προεκλογικός αγώνας.

Τώρα, μέσα στην αγωνία τους για την επόμενη μέρα, ορισμένα από αυτά τα παιδιά ψάχνουν να βρουν τι έφταιξε, κάποια άλλα ψάχνουν για αποδιοπομπαίους τράγους μέσω γνωστών εργολάβων λάσπης και τα υπόλοιπα πώς θα συμμαζέψουν τα πράγματα, γιατί έρχονται και ευρωεκλογές κι ένα νέο στρατό-τσο θα ήταν, ό,τι χειρότερο, αφού θα άγγιζε πλέον προσωπικά τον νέο αρχηγό. Λίγοι απ' όλους αυτούς, που δεν ενδιαφέρονται να πάρουν τη ρεβάνς, να δώσουν διαπιστευτήρια στον νέο αρχηγό και να σώσουν το τομάρι τους, σκέφτονται ότι πίσω από όλα αυτά μπορεί να ελλοχεύει ο κίνδυνος της συρρίκνωσης και της οριστικής αποδυνάμωσης ενός κόμματος που κυριαρχεί επί 20 χρόνια.

Γιατί ξέρουν ότι το 40,5% που πήρε στις εκλογές, είναι μεν μεγάλο, αλλά δεν έχει υπογράψει κάποιο συμβόλαιο παντοεινής παραμονής, αν διαπιστώσει ότι σ' αυτό κυριαρχούν πλέον οι ευθυνόφοβοι, οι ερβανιστές, οι μηδενιστές (ναι, αυτά για τα οποία κατηγορούσαν τη Ν.Δ., ορισμένοι θέλουν να τα κάνουν πράξη στο κόμμα τους!) και εφόσον η νέα ηγεσία φανεί αμήχανη, παραπαίονσα χωρίς μπουσούλα.

Τι έχει να κάνει η νέα ηγεσία του ΠΑΣΟΚ μετά την ήττα; Δύο απλά πράγματα:

- Πρώτον, να αναλύσει τα αίτια της με όσο γίνεται μεγαλύτερη ψυχραιμία και μεθοδικότητα και μακριά από την έπαρση «για όλα φταίνε οι προηγούμενοι».
- Δεύτερον, να καταλήξει στη θεραπεία και στην αντιπολιτευτική τακτική που θα ακολουθήσει.

Ως προς τα αίτια της ήττας εσχάτως ακούγονται διάφορα πρωτοφανή και εξόχως αντιφατικά μεταξύ τους. Για παράδειγμα, ότι οι εκλογές είχαν χαθεί από το... 2001, δηλαδή ένα χρόνο μετά τις προηγούμενες, εξαιτίας των ταυτοτήτων και του Ασφαλιστικού που αποσύρθηκε. Πρόκειται, ασφαλώς, για φαιδρότητα άνευ προηγουμένου. Διότι όσο σωστή είναι η διαπίστωση ότι οι βασικές τάσεις του εκλογικού σώματος διαμορφώνονται σε όλη την τετραετία, άλλο τόσο ανόητο είναι να πεις ότι δεν έπαιξε κανένα ρόλο το τελευταίο εξάμηνο ή η προεκλογική περίοδος. Αλλωστε, αν οι εκλογές είχαν κριθεί από το 2001 ή έστω από το 2002, όπως εμφανίζονται να πιστεύουν (;) σήμερα ορισμένοι, ανακύπτουν δύο βασικά ερωτήματα:

- Πώς ο Λαλιώτης στο τέλος του 2001 προέβλεπε ότι μέχρι τον Ιούνιο του 2002 το ΠΑΣΟΚ θα είχε α-

Δεξιάς (που τώρα αρχίζουν να τα μαζεύουν) και της Αριστεράς (που για άλλη μια φορά δεν κατάλαβαν τίποτα από το εκλογικό αποτέλεσμα) τότε το ΠΑΣΟΚ δεν θα είχε 40%, η Ν.Δ. 45%, το ΚΚΕ 5,5% και ο Συνασπισμός 3%. Αλλωστε, η σύγκριση θα γίνει σύντομα και τότε όλοι θα αντιληφθούν πού βρισκόταν, πού έφτασε και πού θα φτάσει.

Ομως, η αδιαμφισβήτητη πρόοδος δεν άγγιξε ένα σημαντικό κομμάτι ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ. Σε ανύποπτο χρόνο γράφαμε από τη στήλη αυτή ότι, αν η κυβέρνηση δεν καταφέρει να σταματήσει το κύμα της ακρίβειας, που είχε ξεσπάσει μετά την εισαγωγή του ευρώ, δεν θα την έσωζε ούτε η ευρωπροεδρία ούτε η ένταξη της Κύπρου ούτε οποιοδήποτε προεκλογικό πακέτο. Ήταν μόνο μία από τις αιτίες, ίσως η σοβαρότερη, που τότε ελάχιστοι είχαν κατανοήσει.

Παρ' όλα αυτά το αποτέλεσμα των εκλογών θα ήταν διαφορετικό (όχι κατ'ανάγκη ως προς τον νικητή -χωρίς και αυτό να αποκλείεται- αλλά σίγουρα ως προς τη διαφορά), αν η προεκλογική τακτική του ΠΑΣΟΚ δεν ήταν τόσο παιδαριώδης. Με την εκλογή του ο Γιώργος Παπανδρέου δηλώνει ότι θέλει «να τα αλλάξει όλα». Εμφανίζεται συναινετικός και ήπιος. Χειρίζεται άταλα την υπόθεση Πάχτα. Παίρνει τον Μάνο και τον Ανδριανόπουλο. Προκαλείται σοκ στην κομματική βάση. Ακολουθεί το, ανεξήγητο ως ένα σημείο, Βατερλό του ντιμπέι. Η τακτική αλλάζει. Ανεβαίνουν οι αντιδεδιό τόνοι, ουσπεριώνονται κάπως οι ΠΑΣΟΚοι ψηφοφόροι, αλλά λακίζουν οι συντηρητικοί που ψήφισαν Σημίτη το 2000. Μύλος. Αν όλα αυτά δεν δείχνουν σύγχυση και απώλεια του μπουσούλα, τι δείχνουν; Κι έτσι, εκεί που η διαφορά έπαιζε γύρω στο 3% με ελπίδα να μειωθεί και να γίνει η αναμέτρηση ντέρμπι, έγινε ό,τι και στο περσινό Ολυμπιακό-Παναθηναϊκό στη Ριζούπολη, όπου οι (άλλοι) πράσινοι κατέβασαν τα παντελόνια.

Σήμερα κάποιοι προσπαθούν να τα φορτώσουν όλα στον κακό προηγούμενο αρχηγό, για να πουλήσουν εκδόουληση στον νέο αρχηγό. Αυτός όμως δεν έχει τέτοιες πολυτέλειες. Ο ίδιος και το κόμμα του βρίσκονται σε δύσκολη θέση, έχουν απέναντί τους μια νέα ισχυρή κυβέρνηση, ο κόσμος είναι μουνδιασμένος και περιμένει δείγματα γραφής. Απ' όλους.

karelias@enet.gr

Η ήττα, οι αιτίες οι ανοησίες και ο μπουσούλας...